

מוזיאון אוצרות גבעת ברנר

עברתי עוד חוויה נוסטלגית גדולה. הפעם זה קרה בקיבוץ גבעת ברנר, כשהייתי אורחם של שלמה ויטנברג היוזם והאספן, ונכדו דן, המלא בידע, שרכש מסבו.

בסיום הביקור הארוך, הבנתי טוב יותר כמה קשים היו חייהם האנשים שחיו כאן לפני חמישים שנה ויותר ואיזה המצאות נהדרות הם המציאו כדי להמשיך להתקיים ולעבוד בחקלאות.

מוזיאון אוצרות גבעת ברנר מספר ומדגים את ימיו הראשונים של הקיבוץ ואת סיפורם של מייסדיו. המוזיאון הוקם על ידי קבוצת חברים שביקשה להנציח את המורשת ההיסטורית של גבעת ברנר. התצוגה, שעוצבה על ידי אמני הקיבוץ, משתרעת על פני כ- 300 מ"ר.

המוזיאון ממחיש את רצונם של הצעירים ליישב ולהקים קיבוץ בארץ ישראל, כאשר הם עזבו מאחוריהם את המשפחות בארצותיהם שבנוכח. בתערוכה הגדולה במוזיאון יש מוצגים היסטוריים מגוונים: כלים מסוגים שונים ולמטרות שונות, מסמכים, תמונות, חפצים אישיים ועוד. כולם שימשו את חברי המשק וילדיהם ביומיום.

הלכנו בין המוצגים ושלמה הסביר במפורט למה שימש כל פריט.

אז מיהו שלמה ויטנברג, מארחי?

הוא נולד בשנת 1944 בקיבוץ גבעת-ברנר, בן למיכל ואליהו ויטנברג שעלו ארצה בשנת 1937. האם עלתה מליטא והאב עלה מגרמניה (ברלין). אחרי ילדות בקיבוץ התגייס שלמה לצה"ל (ב-1962) ושירת במחלקת מבצעים של פיקוד דרום עד שנת 1965. הוא המשיך לתרום בשירות מילואים בתפקידים שונים (תפקידו האחרון היה מג"ד בפיקוד העורף).

במהלך השנים עבד שלמה בענפי עבודה שונים של הקיבוץ: בנשירים, במטבח וכנהג משאית וכרכז התחבורה של היישוב (במשך 5 שנים). במשך 34 שנים עבדת כמא"ז ורב"ש ובתפקיד קצין הביטחון של מועצה אזורית ברנר וממונה בטיחות.

הוא הקים עם מספר חברים את 'מועדון השרשרת' שכולל כ- 25 טרקטורים וכלים ישנים אחרים משופצים.

הוא היה שותף מרכזי, יחד עם משה איזן, מיכל סופר ודינה מור, בהקמת מוזיאון 'אוצרות' לתולדות הקיבוץ (בשנת 2000 לציון חגיגות ה-60).

כתיבה: ישראל פרקר

מקורות

[מוזיאון אוצרות](#), ערך בויקיפדיה.

[מוזיאון אוצרות לתולדות קיבוץ גבעת ברנר](#), המועצה לשימור אתרי מורשת בישראל.

[מוזיאון אוצרות גבעת ברנר](#), אתר ארגון יוצאי מרכז אירופה.

[משחקי הילדים של גבעת ברנר](#), ארץ חפץ – אוספי מורשת בישראל.

[גבעת ברנר](#), ערך בויקיפדיה.